

Διατακτικό

Το άρθρο 2, εισαγωγική περίοδος και στοιχείο στ', της οδηγίας 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «ανήλικος», κατά τη διάταξη αυτή, υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ο οποίος ήταν ηλικίας μικρότερης των δεκαοκτώ ετών κατά την είσοδό του στο έδαφος κράτους μέλους και κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως του παροχής ασύλου εντός του κράτους αυτού, πλην όμως, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παροχής ασύλου, ενηλικιώθηκε και υπήχθη, εν συνεχεία, στο καθεστώς του πρόσφυγα.

(¹) EE C 38 της 6.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Ειρηνοδικείου Λέρου (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Alessandro Saponaro, Καλλιόπη-Χλόη Ξυλινά

(Υπόθεση C-565/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου έχει υποβληθεί αίτηση για τη χορήγηση δικαστικής άδειας αποποίησης κληρονομίας για λογαριασμό ανηλίκου — Διεθνής δικαιοδοσία επί ζητημάτων γονικής μέριμνας — Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β' — Αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας — Προϋποθέσεις]

(2018/C 200/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Ειρηνοδικείο Λέρου

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alessandro Saponaro, Καλλιόπη-Χλόη Ξυλινά

Διατακτικό

Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία οι γονείς ανηλίκου, που έχουν τον τόπο συνήθους διαμονής τους, μαζί με το τέκνο τους, εντός κράτους μέλους, κατέθεσαν αίτηση για τη χορήγηση άδειας αποποίησης κληρονομίας ενώπιον δικαστηρίου ετέρου κράτους μέλους, το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι:

— η εκ μέρους των γονέων του παιδιού από κοινού κατάθεση της αιτήσεως ενώπιον του δικαστηρίου της επιλογής τους συνιστά ανεπιφύλακτη εκ μέρους τους αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου αυτού·

— εισαγγελέας ο οποίος, κατά το εθνικό δίκαιο, καθίσταται αυτοδικαίως διάδικος στη δίκη που κίνησαν οι γονείς αποτελεί ενδιαφερόμενο μέρος της διαδικασίας, κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 2201/2003. Το ενδεχόμενο να αντιταχθεί ο διάδικος αυτός στην εκ μέρους των γονέων του παιδιού επιλογή δικαστηρίου σε χρόνο μεταγενέστερο από εκείνον κατά τον οποίο το δικαστήριο επελήφθη της υποθέσεως δεν επιτρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται αποδοχή της παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της διαδικασίας κατά το ως άνω χρονικό σημείο. Ελλείπει τέτοιας αντιρρήσεως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται σιωπηρή αποδοχή του διαδίκου αυτού και ότι πληρούνται η προϋπόθεση περί του ότι η παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να έχει γίνει ανεπιφύλακτα αποδεκτή από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της διαδικασίας κατά τον χρόνο κατά τον οποίο το εν λόγω δικαστήριο επιλαμβάνεται της υποθέσεως· και

- το γεγονός ότι ο τόπος συνήθους διαμονής του κληρονομούμενου κατά τον χρόνο θανάτου του, η κληρονομαία περιουσία και το παθητικό της κληρονομιάς ευρίσκονταν στο κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το επιλεγέν δικαστήριο καθιστά δυνατό, ελλείψει στοιχείων καταδεικνυόντων ότι συντρέχει κίνδυνος να έχει η παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας επιζήμιες συνέπειες για την κατάσταση του παιδιού, να γίνει δεκτό ότι η ως άνω παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας συνάδει με το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Firma Hans Bühler KG
κατά Finanzamt de Graz-Stadt**

(Υπόθεση C-580/16) (¹)

**[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/
ΕΚ — Τόπος της ενδοκοινοτικής αποκτήσεως — Άρθρο 42 — Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που
αποτελούν το αντικείμενο μετέπειτα παραδόσεως — Άρθρο 141 — Απαλλαγή — Τριγωνική
συναλλαγή — Μέτρα απλουστεύσεως — Άρθρο 265 — Διόρθωση του ανακεφαλαιωτικού πίνακα]**

(2018/C 200/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Firma Hans Bühler KG

κατά

Finanzamt de Graz-Stadt

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 141, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προϋπόθεση την οποία προβλέπει πληρούται όταν ο υποκείμενος στον φόρο είναι εγκατεστημένος και διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στο κράτος μέλος από το οποίο τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται, αλλά χρησιμοποιεί για την επίμαχη ενδοκοινοτική απόκτηση αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ άλλου κράτους μέλους.
- 2) Τα άρθρα 42 και 265 της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, σε συνδυασμό με το άρθρο 263 της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στη φορολογική αρχή κράτους μέλους να εφαρμόσει το άρθρο 41, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, απλώς και μόνον διότι, στο πλαίσιο μιας ενδοκοινοτικής αποκτήσεως η οποία πραγματοποιείται με σκοπό τη μετέπειτα παράδοση στο έδαφος κράτους μέλους, η κατά το άρθρο 265 της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, υποβολή του ανακεφαλαιωτικού πίνακα δεν πραγματοποιήθηκε εμπροθέσμως από τον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στο κράτος μέλος αυτό.

(¹) EE C 78 της 13.3.2017.